

mig, om jeg overhovedet vilde finde Anledning til at give noget Svar.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Jeg fastholder saa et spinkelt Haab om, at det maa lykkes det ærede Medlem at finde sig saaledes til Rette, at han kan svare.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Da det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) siger, at han ikke har skiftet Standpunkt, vil jeg spørge, om han vedblivende har samme Standpunkt, som da Programmet af 1895 blev udstedt, at naar vi her i Danmark faa en ny Ordning af Militærvæsenet, skal den være mindre bekostelig end den nærværende.

Borghjerg: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) har forbavset mig og vistnok mange med den Beskedenhed, hvormed han under den forløbne Finanslovdebat har holdt sig tilbage, 3—4 Gange har flyttet sig ned til den nederste Ende af Talernes Række. Denne Beskedenhed har glædet mig, men den har tillige undret mig. Til Gængæld maa jeg ganske vist udtale, at det ærede Medlem ved denne lange Faste og Selvspægelse, som han har paalagt sig under denne Debat, har faaet en Appetit saa glubende, at han har været nødt til at fortære saa megen Tid her i Dag, at de, der kom efter ham, ikke ere saa overmaade godt stillede, hvis vi i Modsetning til ham skulle følge Formandens Formaning om at fremskynde vore Udtalelser saaledes, at vi kunne blive færdige i dette Møde. Jeg skal bestræbe mig derfor.

Hvad har nu det ærede Medlem for Løvel faaet ud af disse 18 Dages Ransagelse, hvad har han faaet ud af sine Overvejelser af det Spørgsmaal, jeg stillede i Begyndelsen af denne Debat? Jeg spurgte, hvorfor anvende en anden Politik paa Valgretsspørgsmaalet end paa Militærspørgsmaalet? Hvorfor ville Forlig og Overenskomst, hvorfor ville bøje Villierne sammen, naar det gælder det militære, men ikke, naar det gælder den almindelige Valgret? Saa svarer det ærede Medlem for Løvel: Ja vel, i Valgretsspørgs-

maalet stille vi ikke noget Ultimatum til Landstinget, vi forhandle om Enkelthederne, men naturligvis ikke om Princippet. Det er sandt, det var dette Ord, han brugte for nogle Aar siden her i Salen: Skellet skal ikke flyttes, det skal slettes, Toklassesystemet skal ud af Verden, den lige, almindelige Valgret skal gennemføres, vil Landstinget ikke det, bliver der intet Resultat. Jeg og mange haabe imidlertid paa, at der er andre Veje at bøje ikke vor, men Landstingets Villie paa. I det militære Spørgsmaal gælder imidlertid noget andet, der kan godt forhandles om forskellige Enkeltheder, men der staa vi paa Princippet, at om Standpunkter kan ikke strides, og der bør ingen Overenskomst, intet Forlig finde Sted om Anskuelser, der har været kæmpet for i en Meneskealder her i Landet.

Det ærede Medlem for Løvel brugte blandt andet sin Tid i Dag til at stille en ganske urimelig Fordring. Han stillede den Fordring til det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at han skulde tage sit Ord „tvetydig“ tilbage, det Ord, hvormed han betegnede Forsvarsministerens Militærpolitik. Det er jo en Opgave saa umulig som Cirklens Kvadratur, det lader sig ikke gøre. Ordet „tvetydig“ om Ministeriets Militærpolitik er netop et rammende Ord, et Ord, der ganske sikkert, deri har det ærede Medlem Ret, vil lyde over Landet, og navnlig ogsaa paa alle Valgtribuner til Foraaret. Det er det rammende Ord, og det ærede Medlem godtgjorde det i Dag i sin Tale, at den Stilling, Ordføreren indtog til Militærspørgsmaalet, er tvetydig. Det ærede Medlem for Løvel udtalte, jeg skrev det omtrent ordret ned, det var i hvert Fald Meningen, at det ærede Medlem fremdeles vilde stemme mod Fæstningen som Protest mod den ulovlige Maade, hvorpaa den var opført, det var det ærede Medlems Ord (*Anders Nielsen*: Jeg henviser til, hvad der er sagt.) Ja vel. Men det er ikke Venstres gamle Standpunkt, nej, lige saa længe Fæstningen har været en Kampens Genstand her i Landet, har Venstre sammen med Socialdemokratiet bekæmpet den, ikke blot, fordi den var opført ulovlig, men ogsaa, fordi man var saglig Modstander af denne Fæstning. Det er Venstres gamle Program. Lige fra Venstres Betænkning af den 4de Februar 1876 er det Venstres Standpunkt. Da erklærede Venstre i sin Betænkning, at ved Siden heraf — det vil sige ved Siden af en almindelig Kritik af Højres Forsvarsplaner